

LIKUMS UN ŽĒLASTĪBA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ec 28:15, 16; 5Moz 4:44; Rm 3:20; 5Moz 10:1–15; 5Moz 5:6–22; 5Moz 9:1–6.

ATMIŅAS PANTS:

“Es nenoliedzu Dieva žēlastību; jo, ja bauslībā ir taisnība, tad Kristus velti ir miris.”
(Gal 2:21)

Kristieši no gandrīz visām denominācijām runā par likumu un žēlastību un izprot saistību starp tiem. Likums ir Dieva svētuma un taisnības standarts, un šī likuma pārkāpšana ir grēks. “Katrs, kas dara grēku, dara arī netaisnību; grēks ir netaisnība.” (1Jņ 3:4) Tā kā mēs visi esam pārkāpuši likumu – “bet raksti ir it visu saslēguši grēkā” (Gal 3:22) – , tikai Dieva žēlastība var mūs glābt. “Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana.” (Ef 2:8)

(Protams, likumā ir arī tāda “neliela detaļa” kā septītās dienas sabats. Tomēr dažādu iemeslu dēļ daudzi kristieši vismaz pagaidām ir nolēmuši to noraidīt, ierosinot dažādus vājus attaisnojumus sabata neievērošanai. Bet tā jau ir cita tēma.)

Pat ja tā izteikta dažādos veidos un ar dažādiem scenārijiem, likuma un žēlastības tēma noteikti ir atrodamā visā Bībelē, ieskaitot 5. Mozus grāmatu. Jā, arī šajā grāmatā likuma un žēlastības saistība ir atklāta unikālā kontekstā.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 13. novembrī.

Likums Debesīs

Dievs ir mīlestības Dievs, un mīlestība ir Viņa rakstura visaptverošs princips un Viņa valstības pamats. Tā kā Dievs grib, lai mēs arī Viņam parādām mīlestību, Viņš ir radījis mūs kā morālas būtnes ar morālu brīvību – ar mīlestībai piemītošo brīvību.

Morāles brīvības pamatā ir morāles likums. Lai arī subatomiskās daļiņas, okeāna viļņi, ķenguri zināmā mērā seko tam pašam dabas likumam, tie tomēr neievēro morāles likumu un tiem tas nav vajadzīgs. To dara tikai morālas būtnes, tāpēc Dievam Debesīs ir morāles likums eņģeļiem.

Izlasi Ec 28:15, 16, kas runā par Lucifera krišanu Debesīs. Viņā atrada “netaisnību”, un viņš arī “apgrēkojās”. Ko šie vārdi atklāj par morāles likuma eksistenci Debesīs? _____

Gan “netaisnība”, gan “apgrēkojās” ir vārdi, kas tiek izmantoti cilvēku vidū. Bet Raksti šos pašus jēdzienus izmanto tam, lai aprakstītu, kas notika Debesīs, citā radītās pasaules vienībā. Tas stāsta mums par to, kas pastāv kā Debesīs, tā arī virs zemes.

“Kas nu no tā izriet? Vai pati bauslība ir grēks? Nekādā ziņā ne! Bet to gan varu teikt: es nebūtu pazinis grēka, ja nebūtu bijis bauslības, jo es nebūtu zinājis, kas ir iekāre, ja bauslība nesacītu: tev nebūs iekārot.” (Rm 7:7) Kā var tā pati doma, vismaz kā princips, pastāvēt Debesīs, kur arī eksistē morālas būtnes (eņģeļi)? _____

Elena Vaita paskaidro: “Dieva griba ir izteikta Viņa svētā likuma priekšrakstos, un šī likuma principi ir Debesu principi. Debesu eņģeļi nerasniedz augstākas zināšanas par Dieva gribas izziņāšanu, un darīt Viņa gribu ir augstākā kalpošana, kurā viņi ieliek savus spēkus.” (“Domas no svētību kalna”, 109. lpp.)

Debesis vai zeme – tam nav nozīmes; ja Dievam ir morālas būtnes, Viņam būs arī morāles likums, kas pār tām valdīs, un šī likuma pārkāpšana kā Debesīs, tā arī virs zemes ir grēks.

Kāpēc doma par morāles likumu ir nedalāma no domas par morālām būtnēm? Kā gan bez šī likuma varētu definēt, kas ir morāls un kas nav? _____

Likums 5. Mozus grāmatā

Ebreju tauta pie Kānaānas robežām, Dieva izraudzītie ļaudis, beidzot gatavojas iemantot zemi, ko Dievs viņiem bija apsolījis. Kā mēs redzējam, 5. Mozus grāmata ir Mozus pēdējās norādes ebrejiem pirms zemes ieņemšanas. Šo norāžu skaitā bija arī pavēles paklausīt.

Izlasi šos Bībeles pantus. Kāda doma ir izteikta atkal un atkal, un kāpēc tautai tas ir tik svarīgi? (5Moz 4:44, 5Moz 17:19, 5Moz 28:58, 5Moz 30:10, 5Moz 31:12, 5Moz 32:46, 5Moz 33:2). _____

_____

_____

Pat vispaviršākā 5. Mozus grāmatas lasīšana atklās, cik svarīga Israēla tautai bija paklausība likumam. Tas patiesībā bija tautai uzliktais derības pienākums. Dievs bija tik daudz darījis viņu labā un turpināja darīt tik daudz – un ko viņi nevarēja izdarīt paši un ko viņi nebija vispār pelnījuši (kad Dievs dod mums to, ko neesam pelnījuši, to sauc par Dieva žēlastību). Tas, ko Viņš prasīja pretī, bija paklausība Viņa likumam.

Šodien nav citādi. Dieva žēlastība mūs glābj neatkarīgi no bauslības darbiem: “Jo mēs spriežam, ka cilvēks tiek taisnots ticībā, neatkarīgi no bauslības darbiem.” (Rm 3:28). Mūsu atbilde Viņa žēlastībai ir paklausība likumam. Mēs paklausām likumam ne tāpēc, lai censtos iegūt glābšanu: “Jo ar bauslības darbiem neviens cilvēks nevar kļūt taisnots Viņa priekšā. Jo bauslība dod – grēka atziņu.” (Rm 3:20) Mūsu paklausība ir glābšanas rezultāts, pateicība par to, kas mums tik žēlsirdīgi ir dots. “Ja jūs mīlat Mani, turiet Manas pavēles.” (Jņ 14:15)

5. Mozus grāmatu varētu uzskatīt par vienu lielu mācību stundu līdzībās par žēlastību un likumu. Žēlastībā Dievs mūs glābj, darot mūsu labā to, ko mēs paši nevarētu izdarīt (tāpat kā Israēls nevarētu pats aiziet no Ēģiptes), un, atbildot uz to, mēs ticībā dzīvojam dzīvi paklausībā Viņam un Viņa likumam. Kopš no Ādama krišanas līdz pat tiem, kas piedzīvos bēdu un zvēra zīmes laiku, tauta attēlota kā tie, kas “tur Dieva baušļus un Jēzus liecību” (Atkl 14:12) – tā tad Dieva attiecības ar Viņa derības tautu ir balstītas uz likumu un žēlastību. Dieva žēlastība mums piedod, ka esam pārkāpuši Viņa likumu, un Dieva žēlastība dara arī spējīgus paklausīt Viņa likumam – tā ir paklausība, kas rodas mūsu derības attiecībās ar Viņu.

Kā mēs varam izvairīties no slazda un nekļūt par burta kalpiem, paklausot likumam?

_____

_____

_____

“Letov Lak”

Skeptiķi, kas meklē iemeslu atmest Bībeli, bieži norāda uz dažiem skarbiem pantiem Vecajā Derībā. Doma ir tāda, ka Vecās Derības Dievs ir skarbs, atriebīgs un ļaunu domājošs, īpaši salīdzinot ar Jēzu. Tas nav jauns arguments, bet arī šodien tas ir tikpat kļūdainis kā pirms daudziem gadsimtiem.

Atkal un atkal Vecā Derība atklāj Kungu kā tādu, kas mīl Savu seno tautu Israēlu un tam vēl tikai vislabāko. Šī mīlestība 5. Mozus grāmatā parādās jo spēcīgi.

Izlasi 5Moz 10:1–15. Kas ir šo pantu tiešais konteksts, un ko tie māca mums par to, kādas Dievam bija jūtas pret Savu tautu, pat pēc viņu apgrēkošanās? Ko tie māca mums par žēlastību?

No šiem pantiem plūst Dieva žēlastība un mīlestība. Ievērojiet īpaši 12. un 13. pantu. Tie patiesībā ir viens garš jautājuma teikums, un šis jautājums ir vienkāršs: “Ko Tas Kungs, tavs Dievs, no tevis prasa, ja ne vien .. staigāt visur Viņa ceļos, Viņu mīlēt un Tam Kungam, savam Dievam, kalpot ar visu savu sirdi un visu savu dvēseli, turēt visus Tā Kunga baušļus un Viņa likumus, ko es šodien pavēlu tev par labu?”

Ebreju valodā šajā pantā tauta ir uzrunāta uz “tu” vienskaitlī. Lai gan Dievs noteikti domāja visu tautu, ko gan labu dos Viņa vārdi, ja katrs personīgi tiem nepaklausīs? Kopums ir tikai tik labs, cik katra atsevišķā daļa. Kungs uzrunāja katru personīgi un Israēlu kā tautu.

Zīmīgas arī 13. panta beigas: ievēro šīs lietas “letov lak” jeb “tev par labu”. Citiem vārdiem, Dievs pavēl cilvēkiem paklausīt, jo to darīt ir viņu vislabākajās interesēs. Dievs viņus radīja, Dievs viņus uztur, Dievs zina, kas viņiem ir vislabākais, un Viņš vēlas tikai to, kas viņiem ir vislabākais. Paklausība Viņa likumam, Viņa desmit baušļiem, var nākt viņiem tikai par labu.

Likums bieži tiek salīdzināts ar žogu, aizsardzības mūri, un, paliekot aiz šī mūra, Viņa sekotāji ir pasargāti no ļaunuma posta, kas citādi būtu viņus pārņēmis un iznīcinājis. Īsāk sakot, Dievs deva viņiem Savu likumu, jo Viņš mīlēja Savu tautu, un paklausība Viņa likumam ir “tev par labu”.

Kādos veidos mēs katrs savā dzīvē esam novērojuši, ka Dieva likums patiešām ir bijis “mums par labu”?

Vergi Ēģiptē

5. Mozus grāmatā viena tēma parādās atkal un atkal: Kungs izglābj Savu tautu Israēlu no Ēģiptes zemes. Atkal un atkal viņi saņem atgādinājumu, ko Dievs ir darījis viņu labā: “Tas Kungs mūs izveda no Ēģiptes ar stipru roku un ar izstieptu elkoni, ar lielām izbailēm, ar zīmēm un brīnumiem” (5Moz 26:8; sk. arī 5Moz 16:1–6).

Visā Vecajā Derībā izešanas stāsts ir bijis kā uzskates līdzeklis Dieva varenajai atbrīvošanai Savā žēlastībā no verdzības un apspiestības Ēģiptē: “Es taču izvedu tevi no Ēģiptes zemes un atsvabināju tevi no tavas verdzības nama.” (Mih 6:4)

Šī doma parādās arī Jaunajā Derībā, un iespaidīgā izešana no Ēģiptes simbolizē ticību Kristum: “Ticībā viņi izgāja cauri Sarkanajai jūrai kā pa sausu zemi, ko mēģinot ēģiptieši noslika.” (Ebr 11:29; sk. arī 1kor 10:1–4)

Izlasi 5Moz 5:6–22, kur Mozus atkārtu likumu, desmit baušļus, pamatnostādnes viņu derībā ar Jahvi. Ievēro ceturto bausli un iemeslu, kāpēc tas šeit ir dots. Kas šeit ir pateikts tāds, kas atklāj likuma un žēlastības realitāti? _____

Atkārtojot pamatbausli atpūsties septītajā dienā sabbatā, Mozus tam pievieno uzsvāru. Tas ir, lai gan tas bija rakstīts uz akmens Otrajā Mozus grāmatā, šeit Mozus paplašina informāciju, kas viņiem jau bija dota. Ievērojiet sabbatu – ne tikai kā radīšanas piemiņu, bet arī kā piemiņu izešanai no Ēģiptes. Dieva žēlastība izglāba viņus no Ēģiptes un piedāvāja viņiem atpūsties no viņu darbiem (Ebr 4:1–5). Tagad, atbildot uz žēlastību, ko Dievs viņiem bija devis, viņiem bija jāsniedz šī žēlastība tālāk citiem.

Šajā gadījumā septītās dienas sabats kļūst ne tikai spēcīgs radīšanas simbols, bet arī spēcīgs glābšanas un žēlastības simbols. Var atpūsties ikviens mājsaimniecības loceklis, ne tikai bērni, bet arī kalpi, dzīvnieki un pat svešinieki, kas ir viņu vidū. Sabats paplašina žēlastību, kas dota jūdiem, arī uz citiem, pat tiem, kas nepieder pie derības tautas. Un tas ir atrodams Dieva likuma sirdī. Tas, ko Dievs viņiem bija žēlsirdīgi darījis, viņiem bija jānes tālāk citiem. Tas ir tieši tik vienkārši.

Izlasi Mt 18:21–35. Kā šis līdzības princips atklāts sabata bauslī, it īpaši, kā uzsvērts 5. Mozus grāmatā? _____

Ne jūsu taisnības dēļ

Visas kristīgās reliģijas centrā ir lielā tēma par taisnošanu tikai ticībā. “Jo ko saka raksti? Ābrahāms ticēja Dievam, un tas viņam tika pielīdzināts par taisnību.” (Rm 4:3)

Elena Vaita izteikusi to šādos labi zināmos vārdos: “Kas ir taisnošana ticībā? Tas ir Dieva darbs, piešķirot godību cilvēkam, kas ir pīšļi, un darot cilvēka labā to, ko viņš pats nespēj darīt savā labā. Kad cilvēki ierauga paši savu niecību, viņi ir gatavi tērpties Kristus taisnības drēbēs.” (“The Faith I Live By”, 111. lpp.)

Nav šaubu – redzot, kas ir Dievs un cik Viņš ir svēts pretstatā tam, kas esam mēs un cik nesvēti pretstatā Viņam, – būtu vajadzīgs pārsteidzošs žēlastības darbs, lai mūs glābtu. Un tā arī notika: šis žēlastības darbs notika pie krusta, kur nevainīgais Kristus mira par vainīgo grēkiem.

Paturot prātā kontekstu, izlasi 5Moz 9:1–6. Ko Mozus šeit pasaka tautai, kas dramatiskā veidā atklāj Dieva žēlastības realitāti necienīgo labā? Kā tas, kas šeit notiek, atklāj taisnošanas ticībā principu? _____

Ja varētu Pāvila mācību par evaņģēliju izteikt kopsavilkumā, tad varbūt tam varētu izmantot frāzi no 5Moz 9:5: “Ne tavas taisnības, nedz tavas sirds skaidrības dēļ” Dievs tevi glābs. Viņš darīs to “mūžīgā evaņģēlija” apsoliņuma dēļ (Atkl 14:6) – šis apsoliņums mums dots “ne pēc mūsu darbiem, bet pēc Sava nodoma un žēlastības, kas mums dota Kristū Jēzū pirms mūžīgiem laikiem” (2Tim 1:9, sk. arī Tit 1:2). Ja apsoliņums mums būtu dots “pirms mūžīgiem laikiem”, tas noteikti nevarētu būt mūsu darbu dēļ, jo mūsu tad nebija, līdz ar to arī nebija mūsu darbu.

Īsāk sakot, neskatoties uz mūsu kļūdām, mūsu nepilnībām, stīvajiem kakliem Kungs darīs savu brīnišķīgo darbu tavā un manā labā. Tādējādi Kungs pavēl tev paklausīt Viņam un Viņa likumiem. Apsoliņums jau ir pateikts un nodots: tavi darbi, tava paklausība, pat ja tā ir pietiekami laba (bet tāda tā nekad nebūs), nav tavas glābšanas līdzekļi. Tie patiešām ir tikai rezultāts.

Kungs tevi ir izglābis žēlastībā; tagad, kad Viņa likums ir ierakstīts tavā sirdī un Viņa gars dod tev spēku, ej un paklausī Viņa likumam.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Kristus ienaidniekam, kas sacēlās pret Dieva likumu Debesīs, ir prasmīgs, trenēts ģenerālis, kas darbojas ar visu savu spēku, ķerdamies no viena krāpšanas ieroča pēc otra, lai Dieva likumu, vienīgo patieso grēka detektoru un taisnības standartu, padarītu neefektīvu.” (Elena Vaita “Review and Herald”, 1890. gada 18. nov.)

Kosmosā peld divi triljoni galaktiku. Katru galaktiku veido viens simts miljardu zvaigžņu. Tas ir, 100 000 000 000. Divos triljonos galaktiku, ja katrā ir ap 100 miljardiem zvaigžņu, sanāk 200 000 000 000 000 000 000 000 zvaigžņu.

Pēc loģikas tam, kas bija iecerējis un radījis kaut ko, jābūt lielākam par to, kas ir iecerēts un radīts. Pikaso ir lielāks nekā jebkurš viņa mākslas darbs un pārspēj to. Dievam, kurš iecerēja un radīja mūsu kosmosu, arī ir jābūt lielākam par kosmosu.

Paturot to prātā, padomā par Jāņa evaņģēlija pirmajiem pantiem: “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Tas bija iesākumā pie Dieva. Caur Viņu viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir.” (Jņ 1:1–3) Tas ir, ko darija Dievs, kurš radīja visu – arī 200 000 000 000 000 000 000 000 zvaigžņu un visu pārējo? Viņš “nonāca lejā”, kļuva par cilvēku mazuli, dzīvoja bezgrēcīgu dzīvi, tad nomira pie krusta, nesa Sevī grēka un ļaunuma sodu, lai mums varētu būt mūžīgās dzīvības apsolījums.

Mūsu priekšā ir šī lielā patiesība: žēlastība mums ir dota Jēzū Kristū pie krusta. Un ko Dievs prasa no mums? “Gala iznākums no visa ir šāds: bīsties Dieva un turi Viņa baušļus, jo tas pienākas katram cilvēkam.” (Māc 12:13)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet jautājumu pirmdienas tēmas beigās par to, kā cilvēki, kas tic Dieva likumam, desmit baušļiem (ieskaitot ceturto) var izvairīties no viltīgiem burta kalpības slazdiem. Kā paklausība – pat stingra un nešaubīga paklausība – atšķiras no burta kalpības, un kā mēs varam izprast atšķirību starp šiem abiem?

2. Kas ir tie stāsti, ko jūs esat dzirdējuši (vai arī jūsu pašu stāsti) par to, kā tie, kas pārkāpuši desmit baušļus, ir cietuši briesmīgas sekas tā dēļ? Ko tam vajadzētu mums mācīt par to, kā likums atspoguļo Dieva reālo mīlestību pret mums?

3. Kāpēc krustam vajadzētu parādīt mums to, cik veltīgi ir censties nopelnīt Debesis?